

Abrahám Lincoln, Boh a Sprievodca

Inkarnácia Abraháma Lincolna bola jednou z 28 dôležitých inkarnácií prvej Duše určenej pre Božstvo. Božská Duša, ktorá je Dušou dokonalou, má priveľa črt na to, aby sa užitočne celá vtelila do jedinej osobnosti, alebo aby pracovala výlučne na jednej úlohe ako Duch. Tá istá Duša tiež inkarnovala ako Leonardo Da Vinci, jeden z mála umelcov uznávaný kráľmi už počas svojho života. Na to, aby v sebe lepšie vypestovala pocit pokory, niektoré prvky tohto božského umelca neskôr inkarnovali ako francúzsky maliar portrétista Maurice Quentin de La Tour. Karikatúry oboch týchto umelcov sú božsky trefné a jedinečné. Maurice Quentin de La Tour bol mojím duchovným sprievodcom asi do roku 2005. Božská Duša môjho sprievodcu pridávala ďalšie svoje schopnosti podľa toho, aké úlohy nás čakali. Od roku 2006 by sa môj duchovný sprievodca najlepšie stotožnil s osobnosťou Abraháma Lincolna.* Nízke formy existencie predpokladajú nízky charakter v každom človeku. Keď BBC napľula na môjho sprievodcu v roku 2013, pokúsili sa napľuť na Boha a vyslúžili si svoje osudy.

*** Ak máte záujem prečítať si viac o duchovných sprievodcoch, nazrite Testament Katarov, stranu 12-13.**

Nasledujúca časť tohto dokumentu pozostáva hlavne z dvoch článkov. Prvý je o Abrahámovi Lincolnovi, prezidentovi, a tiež o Johnovi F Kennedym, na základe dôležitých podobností ako aj osudov oboch týchto prezidentov; druhý je o hlásených zjaveniach Ducha prezidenta Abraháma Lincolna.

Corascendea 08.01.2015

Do slovenčiny preložené 14.03.2015

Prezident nerobí rozhodnutia vo vzduchoprázdne. Ak by tomu bolo tak, Abrahám Lincoln by bol svojím vlastným najhorším kritikom. Abraháma Lincolna popísali ako prezidenta s trvale smutným výrazom na tvári (napriek jeho zmyslu pre humor, ktorý neprekvapivo, zvykol byť sarkastický). Jeho život bol naplnený osobnými tragédiami. Namiesto encyklopedického popisu, som si zvolila menej zvyčajnú ilustráciu jeho úlohy ako prezidenta.

Abrahám Lincoln si bol vedomý toho, že Rímska cirkev bola organizáciou, ktorej cieľom bolo získať svetovú moc; a že bola zviazaná so svetovým systémom bankovníctva, ktorý využívala na manipulovanie svetových udalostí, zatiaľ čo smerovala moc do svojich vlastných rúk. Toto je citát Abraháma Lincolna na tému občianskej vojny:

„Táto vojna by nikdy nebola bývala možnou bez zlovestného vplyvu Jezuitov. Pápežstvu vďačíme za to, že sa dívame na našu zem červenú od krvi jej najušľachtilejších synov. Napriek tomu, že boli veľké rozdiely v náhľade medzi Juhom a Severom na otázku otroctva, ani Jeff Davis ani žiaden z vodcov Konfederácie by si neboli trúfali napadnúť Sever, ak by sa neboli spoliehali na sľub Jezuitov, že pod maskou demokracie, peniaze a zbrane rímskych katolíkov, dokonca zbrane Francúzska, im budú k dispozícii, ak nás napadnú.“ Charles Chiniquy, „Päťdesiat rokov v Rímskej cirkvi“ [Fifty Years in the Church of Rome], The Wickliffe Press, Protestant Truth Society, Wickliffe Avenue, 104 Hendon Lane, Finchley, London, N3., 1885, Str. 388.

Žiadostivosť po moci bola jasná z katolíckych výrokov:

„Sme rozhodnutí ... zmocniť sa Spojených Štátov a vládnuť im; ale nedá sa to bez toho, že by sme postupovali tajne a čo najrozumnejšie. Ak by sa naše plány odhalili, určite by sa zabránilo ich uskutočneniu.“ — ditto, Str. 373.

Niekoľko slovenských dobrovoľníkov žijúcich v Amerike sa ponúklo bojovať na strane Lincolna a on ich ponuku prijal.

Abrahám Lincoln

a John F. Kennedy

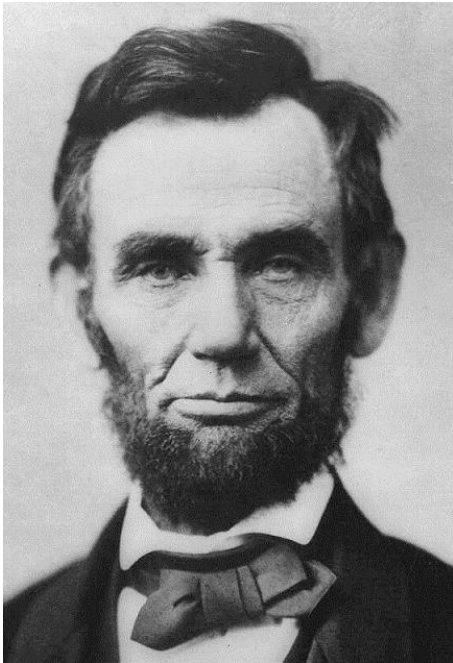
Dvaja veľkí prezidenti Spojených Štátov zavraždení kvôli Spravodlivosti

Melvin Sickler

Tak, ako Abrahám Lincoln, aj Kennedy bol zavraždený v čase, keď zastával vysokú funkciu prezidenta Spojených Štátov. Obaja títo bývalí prezidenti majú navyše spoločné to, že počas svojho úradovania vytvorili svoje vlastné peniaze, ktoré mienili zaviesť ako všeobecné platidlo v Spojených Štátoch. Že by to bola náhoda? [Svoje vlastné peniaze napokon zaviedol Adolf Hitler a dosiahol hospodársky zázrak v Nemecku medzi prvou a druhou svetovou vojnou. Pozn. Corascendea.]

Prečo zavraždiť prezidenta? Fakty hovoria samé o sebe.

Abrahám Lincoln

Počas občianskej vojny (1861-1865), prezident Lincoln potreboval peniaze na financovanie vojny zo severu. Bankári mu chceli účtovať 24% až 36% úrok. Lincoln bol zdesený, až zúfalý zo situácie. Ako človek so silnými princípmi, zamýšľal sa hlboko nad riešením. Nemienil hodiť svoju milovanú krajinu do dlhov, ktoré by krajina nedokázala splatiť.

Nakoniec prezidentovi Lincolnovi poradili, aby Kongres prijal zákon, ktorý by schválil vydávanie zákonitého platidla, vo forme pokladničných poukážok, ktorými sa bude platiť za vojenské úsilie. Lincoln si rýchle uvedomil veľké výhody tohto riešenia. Na istom mieste písal:

„... Dali sme ľuďom tejto republiky najväčšie požehnanie, ktoré kedy mali – ich vlastné papierové peniaze na zaplatenie ich vlastných dlhov ...“

Obchodné cenné papiere boli vytlačené so zeleným atramentom na zadnej strane, preto im ľudia dali meno „zelené chrbty“.

Lincoln vytlačil 400 000 000 dolárových bankoviek so „zelenou zadnou stranou“ (ktorých presná hodnota bola 449 338 902 dolárov). Boli to peniaze, ktoré on povolil vytvoriť. Boli to bez-dlhové a bezúrokové peniaze na financovanie vojny. Slúžili ako zákonité platidlo pre všetky dlhy, verejné i súkromné. Lincoln ich vytlačil, vyplatil ich vojakom, zamestnancom v amerických verejných službách, a nakúpil nimi vojnové zásoby.

Krátko po týchto udalostiach sa v „The London Times“ objavilo nasledovné:

„Ak by sa tá zlomyseľná finančná politika, ktorá má svoj pôvod v republike Severnej Ameriky, mala udomáčniť natrvalo, vláda by mohla vydávať svoje vlastné peniaze, bez nákladov. Splatila by si svoje dlhy a bola by bez dlhov. Mala by všetky peniaze potrebné pre obchod. Republika za tejto vlády sa stane bezpríkladne prosperujúcou ako žiadna iná v dejinách civilizovaného sveta. Mozgy a bohatstvo všetkých krajín budú plynúť do Severnej Ameriky. Táto vláda musí byť zničená, ináč ona zničí všetky monarchie na zemeguli.“

Bankárom bola situácia jasná. Jediná vec, opakujem, jediná vec, ktorá ohrozuje ich moc, je zvrchovaná vláda tlače bezúrokových papierových peňazí, ktoré sú bez dlhov. Dobre vedia, že to by zlomilo moc medzinárodných bankárov.

V odвете

Potom, čo sa toto objavilo v „The London Times“, britská vláda, ktorá bola bábkou londýnskych a ďalších európskych bankárov, sa pridala na podporu Konfederácie juhu, v nádeji, že táto porazí Lincolna a Úniu, a zničí jeho vládu tak, ako si bankári predsavzali, že musí byť zničená.

Vyskytli sa pri tom dve prekážky. Po prvé, Lincoln poznal britských občanov a vedel, že Británia nebude podporovať otroctvo, a preto vydal Vyhlásenie Nezávislosti, ktorým vyhlásil otroctvo v Spojených Štátoch za zrušené. V takomto prípade londýnski bankári nemohli otvorene podporovať Konfederáciu, pretože Briti by jednoducho netrpeli, aby ich krajina otvorene podporovala otroctvo.

Po druhé, ruský cár vyslal časť ruského námorníctva do Spojených Štátov s príkazom, aby jeho admiráli operovali pod velením Abraháma Lincolna. Tieto lode ruského námorníctva sa nasledovne stali hrozbou pre lode britského námorníctva, ktoré malo v úmysle prelomiť blokádu a pomôcť juhu.

Sever vyhral vojnu a Únia bola zachovaná. Amerika ostala jedným národom.

Samozrejme, že bankári sa nemienili vzdať. Boli odhodlaní skončiť s bezúrokovými a bez dlhovými bankovkami Lincolna. Agent bankárov ho zavraždil krátko po skončení vojny.

Potom Kongres zrušil zákon o bankovkách „so zelenou zadnou stranou“ a nahradil ho zákonom o národnom bankovníctve. „Národné banky“ mali byť v súkromnom vlastníctve, a „národné bankovky“ ktoré vydávali, mali byť zúročené. Vyšlo nariadenie, aby sa Lincolnove bankovky vyradili z obehu, akonáhle sa vrátia do štátnej pokladnice so zaplatením daní.

V roku 1972 požiadali ministerstvo financií Spojených Štátov, aby vypočítalo výšku úrokov, ktorá by sa bola vyplatila, ak by sa tých 400 miliónov bolo požičalo od bánk s úrokom, namiesto peňazí, ktoré vydal Abrahám Lincoln. Títo vykonali akési výpočty a o niekoľko týždňov neskôr, ministerstvo financií Spojených Štátov prehlásilo, že vláda Spojených Štátov ušetrila 4 miliardy dolárov na úrokoch, na základe toho, že Lincoln si vytvoril svoje vlastné peniaze. Z tohto si čitateľ dokáže predstaviť, koľko vlády sveta platia bankám a koľko im my dlhujeme len na základe úrokov, ktoré si prirátavajú.

Zákon o Federálnom rezervnom systéme

V nasledujúcich päťdesiatich rokoch došlo k niekoľkým zmenám menových a bankových zákonov. Napokon, v roku 1913, sa bankárom podarilo presadiť v Kongrese svoj zákon o Federálnej Rezerve, ktorým sa nahradil zákon o „Národných bankách“, ktorý predtým nahradil zákon o Lincolnových bankovkách. Ak by sa bolo dovolilo vláde Abraháma Lincolna pokračovať, varovanie uverejnené v „The London Times“, by sa bolo uskutočnilo. Amerika by bol národ bez dlhov, najviac prosperujúca zem na svete. Mozgy a bohatstvo sveta by plynuli do Ameriky.

S prijatím tohto zákona o Federálnej Rezerve sa americký kongres vzdal svojej právomoci vytvárať si svoje vlastné peniaze, ktorú mu dávala ústava Spojených Štátov, a postúpil túto svoju moc do rúk súkromných bankárov, ktorí si zvolili meno „Federálna Rezerva“. Bankári tak dosiahli svoj konečný cieľ. Spojené Štáty teraz podliehajú správe ústrednej banky, ktorá je v súkromnom vlastníctve. Ako výsledok, súkromní bankári riadia krajinu tým, že ovládajú a vytvárajú peniaze, pričom si rátajú také úroky, ako sa im zažiada.

Ako Mayer Anselm Rothschild kedysi povedal: „Umožnite mi, aby som vydával a ovládal peniaze národa, a nebudem dbať o to, kto určuje jeho zákony ...“

John F. Kennedy

Žiadny prezident Spojených Štátov si od Abraháma Lincolna neopovážil postaviť sa proti bankovému systému a vytvoriť si svoje vlastné peniaze. Mnohí z takzvaných „volených prezidentov“ boli v skutočnosti len bábkami bankárov, ktorí slepo vykonávali ich želania. Bolo tomu tak, až kým John F. Kennedy prevzal úrad prezidenta.

Prezident Kennedy chápal, ako Federálny rezervný systém operuje s cieľom zničenia Spojených Štátov a nebál sa „rozhúpať loď“. Ako spravodlivý a čestný muž, nedokázal trpieť systém, v ktorom to smrdelo korupciou od A až do Z. Nepochybne vedel o bankovkách, ktoré Abrahám Lincoln vytvoril počas svojho úradovania.

4. júna 1963 prezident Kennedy podpísal prezidentský dekrét, menom Výkonné nariadenie 11110, ktorým sa spresnil Výkonný príkaz 10289 z 19. septembra 1951. To prepožičalo Kennedymu, ako prezidentovi Spojených Štátov, právomoc vytvoriť si svoje vlastné peniaze na beh krajiny, peniaze, ktoré by patrili ľuďom, bez úrokov a bez dlhov.

Dal vytlačiť bankovky Spojených Štátov a úplne ignoroval bankovky súkromných bankárov z Federálnej Rezervy.

Záznamy ukazujú, že Kennedy vydal 429 289 3825 dolárov ako peniaze v hotovosti. Nemohli byť žiadne pochybnosti o tom, že Kennedy sa podujal podkopať Federálny rezervný systém Spojených Štátov.

Už o niekoľko málo mesiacov neskôr, v novembri 1963, sa svet dozvedel šokujúcu správu o zavraždení prezidenta Kennedyho. Nikto neudal žiadnu príčinu, prečo by bol niekto chcel spáchať tak strašný zločin. Ale tomu, kto vedel niečo o peniazoch a bankovníctve, to netrvalo dlho, aby si dal kúsky skladačky dohromady. Lebo jedno bolo isté, prezident Kennedy plánoval zrušiť zákon o Federálnej Rezerve z roku 1913 a vrátiť právomoc vytvárať si svoje vlastné peniaze Kongresu Spojených Štátov.

Je zaujímavé si všimnúť, že iba jeden jediný deň po Kennedyho vražde boli všetky bankovky Spojených Štátov Amerických, ktoré Kennedy vydal, stiahnuté z obehu. Bolo to na základe príkazov novo nasadeného prezidenta Lyndona B. Johnsona? Bál sa prezident Johnson bankárov? A či bol len jednou z hračiek v ich rukách? V každom prípade boli všetky peniaze, ktoré prezident Kennedy vytvoril, zničené. Pri tom sa ani slovo o tom nepovedalo americkému ľudu.

Ponaučenie

Mnoho sa dá poučiť z minulosti. Spojené Štáty sú naďalej pod riadením Federálnej Rezervy. Tá už uvrhla túto krajinu do viac ako šesť triliónov dolárového dlhu len do roku 2003 - federálneho dlhu, (celkový dlh, vrátane jednotlivcov a korporácií, je viac než 20 triliónov), čo je dlh, ktorý sa nikdy nebude môcť splatiť, a v rámci ktorého sa udiali všetky možné druhy korupcie, ktoré si dokážete predstaviť. Napriek tomu nevidno ani len náznak protestu zo strany amerických ľudí.

Všetko, čo bankárom treba, je zabezpečiť, aby tých málo politikov, ktorí sa poctivo snažia o reformu v ekonomickom systéme, zlikvidovali, a ľud ktorý ostáva nevedomelý, sa udrží pod kontrolou. Je jasné, že ľudí je treba prebudiť k pravde.

Obyvateľstvo musí byť vzdelané o princípoch Federálneho rezervného systému, aby sa ľud mohol spojiť a tlačiť na vládu, aby bol zákon o Federálnej Rezerve z roku 1913 zrušený. V opačnom prípade to bude znamenať pohromu pre štát.

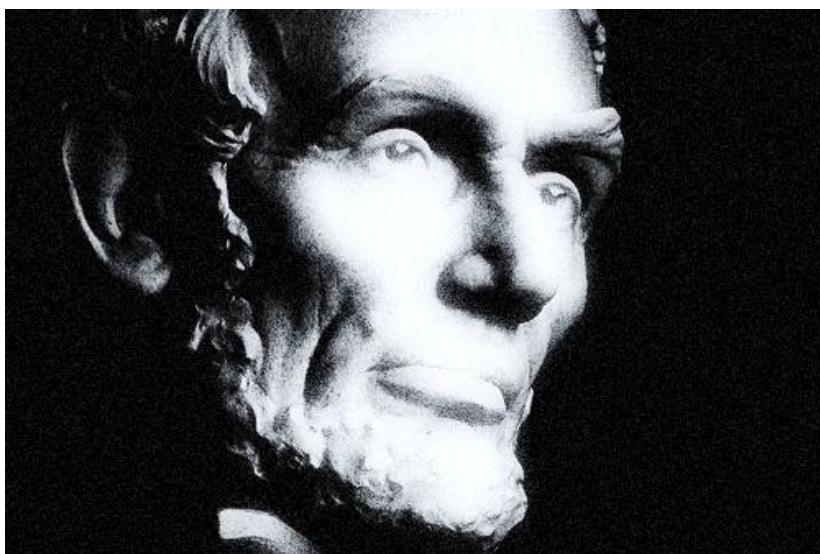
Mier bez spravodlivosti nie je možný a k spravodlivosti nemôže dôjsť bez reformy ekonomického systému, nakoľko finančníci stoja za všetkou korupciou vo vláde.

Abrahám Lincoln, ako aj John F. Kennedy, obaja mali odvahu postaviť sa za princípy a bojovať za spravodlivosť. Obaja vstúpili do dejín ako ozajstní vlastenci Spojených Štátov. Máme ako občania odvahu nasledovať ich príklad?

Melvin Sickler

Tento článok bol uverejnený v októbri-novembri až do decembra 2003 vydání periodika „Michael“.

Lincolnov Duch

Od svojej ranej mladosti až po deň jeho smrti, Abrahám Lincoln tušil budúcnosť a zjavovali sa mu jej predstavy. Mal prirodzenú dôveru v predpovede a v znamenia, ktorým rozumel a ktoré iní považovali za nadprirodzené.

„Lincolnovská kliatba“ prenasledovala rodinu už pred jeho predčasnou smrťou. Lincoln prejavil záujem o duchovné médiá a spiritualitu. Tušenia a znamenia ohľadom vraždy sa vyskytovali v čase pred jeho vraždou a svedkovia zaznamenali jeho predpovede. Tieto prvky boli súčasťou jeho úlohy ako prezidenta, no štandardne sa neuvádzali v oficiálnych biografiách šestnásteho prezidenta USA.

(The Paranormal Presidency of Abraham Lincoln, Schiffer, 2013)

Poznámky: Všetky javy sú normálne, len niektoré sú zriedka pozorovateľné.

Ak Duch odmieta opustiť určité prostredie, znamená to, že tam ostávajú otvorené úlohy. Tí, s čistým svedomím, sa nemajú čoho báť. Prvá fáza ľudstva sa ukončila v roku 2012. Utrpenie a nepokoje, ktorých sme odvtedy svedkami predstavujú odplatu a očistu, ktoré sa konajú v rámci Posledného Súdu. Toto je bod, kedy zavraždený prezident – Boh prevezme velenie, než sa jeho Duch uloží na odpočinok.

Nasledovné je skrátený preklad „Lincolnov Duch“, „Lincoln’s Ghost“, Wikipedia, 02.01.2015.

Časť o portréte Mary Lincolnovej s fotografiou Ducha je vymazaná:

Lincolnov Duch, ináč známy ako Duch Bieleho Domu, sa údajne zjavuje v Bielom Dome od jeho smrti.

Lincolnove tušenia

Verí sa, že Lincoln svoju vraždu očakával. Podľa Ward Hill Lamona, ktorý bol Lincolnovým priateľom a životopiscom, tri dni pred svojou vraždou Lincoln popísal Lamonovi a druhým sen, ktorý mal:

Asi pred desiatimi dňami som sa uložil na odpočinok veľmi neskoro. Čakal som na dôležité správy z bojovej línie. Nemohol som byť dlho v posteli, keď som usnul, lebo som bol unavený. Čoskoro sa mi začal odvíjať sen. Najprv som bol obklopený smrteľným tichom. Potom som začul vzdialené vzlykanie, ktoré akoby vychádzalo z plaču niekoľkých ľudí. Myslel som si, že som vstal z postele a pobral som sa dolu schodmi. Tam bolo ticho prerušované tým istým žalostným vzlykaním, ale žiadnych smútiacich som nevidel. Otváral som izby jednu za druhou; no živú bytosť nebolo vidno, pritom ma sprevádzali tie isté žalostné zvuky kdekoľvek som sa pobral. Vo všetkých miestnostiach bolo svetlo; spoznal som v nich každý predmet; ale kde boli všetci tí ľudia ktorí žiaľili, ako by im lámalo srdce? Bol som zmätený a znepokojený. Čo to môže znamenať? Pevne rozhodnutý zistiť dôvod a čo sa deje, že by to malo byť natoľko záhadné a šokujúce, pokračoval som v prehliadke priestorov, až som dorazil do Východnej Sály, kam som vkročil. Tam som sa stretol s nechutným prekvapením. Predo mnou bol katafalk, na ktorom odpočívalo telo zabalené v pohrebných háboch. Okolo stáli vojaci na stráž a bola tam hŕstka ľudí, ktorí sa so zármutkom dívali na telo, ktorého tvár bola zakrytá a ďalší žalostne plakali. „Kto zomrel v Bielom Dome?“ spýtal som sa jedného z tých vojakov, „Pán Prezident“ mi bolo odpoveďou; „bol zavraždený“. Na to došlo k hlasným výkrikom žiaľu z davu, a to ma zobudilo. V tú noc som už nespal a napriek tomu, že to bol len sen, napodiv ma to znepokojuje, odvtedy.

V deň vraždy Lincoln povedal svojmu osobnému strážcovi Williamovi H. Crookovi, že sa mu vyskytovali sny o jeho vražde tri dni jeden za druhým. Crook sa snažil prehovoriť prezidenta, aby sa nezúčastnil predstavenia hry „Náš americký bratranec“ vo Fordovom divadle v ten večer, alebo aby mu dovolil ísť s ním ako dodatočná osobná stráž, ale Lincoln povedal, že sľúbil manželke, že pôjdu. Ako Lincoln v ten deň odchádzal, obrátil sa ku Crookovi a povedal mu „Zbohom, Crook.“ Podľa Crooka, to bolo po prvý raz, čo sa s ním lúčil týmito slovami. Predtým Lincoln vždy povedal „Dobrá noc, Crook.“ Crook neskôr podotkol, že to bolo „Po prvý raz, čo mu nedbal povedať ‚Dobrá noc‘ a bolo to jediný raz, kedy mu povedal ‚Zbohom‘“. „Chvíľu som sa nad tým zamýšľal a o niekoľko hodín, keď sa rozletela po Washingtone správa, že ho zastrelili, sa jeho posledné slová vryli do mojej bytosti natoľko, že by sa na ne nikdy nedalo zabudnúť.“

Hlásené zjavenia Lincolnovho Ducha

Eleanor Rooseveltová sa nikdy nepriznala, že by bola videla Lincolnovho Ducha, ale povedala, že opakovane pociťovala jeho prítomnosť v mnohých častiach Bieleho Domu.

Pani Rooseveltová tiež povedala, že ich pes, Fala, niekedy brechal bez príčiny na to, čo sama pociťovala ako prítomnosť Lincolnovho Ducha.

Tlačový sekretár prezidenta Dwighta Eisenhowera, James Hagerty a Liz Carpenterová, tlačová sekretárka prvej dámy Lady Bird Johnson, obaja povedali, že pociťovali Lincolnovu prítomnosť veľa krát.

Kroky bývalého prezidenta je údajne počuť aj v sieni pred Lincolnovou spálňou.

Lillian Rogers Parksová sa priznala vo svojej autobiografii z roku 1961 pod názvom „Mojich tridsať rokov za schodmi Bieleho Domu“, že ich počula.

Margaret Trumanová, dcéra prezidenta Harry S. Trumana, povedala, že ju vyľakalo klopanie na dverách Lincolnovej spálne, keď v nej trávila noc a myslela si, že to bol Lincoln.

Samotný prezident Truman sa raz zobudil na klopanie na dverách, zatiaľ čo tiež trávil noc v Lincolnovej spálni.

Niekoľko nemenovaných svedkov tvrdilo, že videli tiež Abrahama Lincolna, ako leží na posteli v Lincolnovej spálni (ktorú používali ako spoločenskú miestnosť v čase jeho úradu), zatiaľ čo druhí videli Lincolna ako sedí na kraji postele a naťahuje si čižmy. Najslávnejším očitým svedkom tohto druhého prípadu bola Mary Ebenová, sekretárka Eleanor Rooseveltovej, ktorá videla Lincolna ako si naťahuje čižmy (na čo vybehla vrieskajúc z miestnosti).

Druhí videli zjavenia samotného prezidenta. Prvou osobou, ktorá hlásila, že videla Lincolnovho Ducha bola prvá dáma Grace Coolidgeová, ktorá povedala, že videla Lincolnovho Ducha ako stojí pri okne v žltej oválnej miestnosti a díva sa na Potomak.

Theodore Roosevelt a Maureen Reaganová a jej manžel, všetci tvrdili, že videli spektrálnu podobu Lincolna v Bielom Dome. Niekoľko členov úradu Franklina D. Roosevelta tvrdili, že videli Lincolnovho Ducha a pri jednej príležitosti Rooseveltov osobný komorník vybehol s vreskom z Bieleho Domu zatiaľ čo tvrdil, že videl Ducha Abraháma Lincolna.

Vari najznámejšou príhodou bolo, keď v roku 1942 Wilhelmína z Nizozemska počula kroky pred svojou spálňou v Bielom Dome a keď otvorila dvere, stál pred ňou Lincoln vo fraku a s cylindrom na hlave (ona okamžite odpadla).

Britský premiér Winston Churchill sa zvykol ukladať na odpočinok neskoro, rád odpočíval dlho v horúcom kúpeli, pričom pil škótsku whisky a fajčil cigaru. Pri tejto príležitosti vyliezol z vane nahý a len so svojou cigarou vkročil do vedľajšej miestnosti. Zarazilo ho, keď videl Lincolna, ako tam stojí pri kozube, opierajúc sa o obrubu. Ako vždy, Churchill ledva mihol okom a našiel si tieto slová: „Dobrý večer pán prezident. Zdá sa, že som oproti Vám v nevýhode“. Lincoln sa na to kľudne usmial a zmizol.

Zjavenia Lincolnovho Ducha hlásili aj mimo Bieleho Domu. Tvrdilo sa, že v Loundonville, v New Yorku, Lincolnov Duch strašil v dome, ktorý patrila žene, ktorá bola prítomná vo Fordovom divadle, keď tam Lincoln zastrelil John Wilkes Booth. [Nebola to žiadna zhoda okolností, pozn. Corascendea.] Iné miesta, kde sa zjavoval jeho Duch zahrňovali jeho hrob v Springfiede, Illinois a pomyselný nočný vlak v mesiaci apríli, na tej istej trase, ktorou sa poberal jeho pohrebný vlakový sprievod z Washingtonu, D.C. do Springfieldu.

Posledné zjavenie Lincolnovho Ducha bolo na začiatku 1980-tych rokov, keď Tony Savoy, predák v Bielom Dome vošiel do Bieleho Domu a videl Lincolna ako sedí v kresle na vrchu schodišťa.

Odvolyvky:

1. The Diary of Gideon Welles; The History Channel Publishings, Chapter XXVI, April 14, 1865
2. p. 116–117 of Recollections of Abraham Lincoln 1847–1865 by Ward Hill Lamon (Lincoln, University of Nebraska Press, 1999).
3. Lloyd Lewis (1994). The Assassination of Lincoln: History and Myth. University of Nebraska Press. p. 297. ISBN 9780803279490.
4. Waldo Emerson (1987). A. Lincoln, His Last 24 Hours. McFarland. p. 55. Retrieved April 29, 2014.
5. Ogden, Tom. The Complete Idiot's Guide to Ghosts and Hauntings. New York: Alpha Books, 1999. ISBN 0-02-863659-7
6. Alexander, John. Ghosts: Washington's Most Famous Ghost Stories. Arlington, Va.: The Washington Book Trading Co., 1988. ISBN 0-915168-07-3
7. Norman, Michael and Scott, Beth. Historic Haunted America. Reprint ed. New York: Macmillan, 2007. ISBN 0-7653-1970-5
8. Parks, Lillian Rogers. My Thirty Years Backstairs at the White House. New York: Fleet Publishing Corp., 1961.

9. Thomsen, Brian M. *Oval Office Occult: True Stories of White House Weirdness*. Kansas City: Andrews McMeel Publishing, 2008. ISBN 0-7407-7386-0
10. Blackman, W. Haden. *The Field Guide to North American Hauntings: Everything You Need to Know About Encountering Over 100 Ghosts, Phantoms, and Spectral Entities*. New York: Three Rivers Press, 1998. ISBN 0-609-80021-3
11. Peterson, Merrill D. *Lincoln in American Memory*. Reprint ed. New York: Oxford University Press US, 1995. ISBN 0-19-509645-2
12. Reagan, Maureen. *First Father, First Daughter: A Memoir*. New York: Little, Brown and Company, 2001. ISBN 0-316-73636-8
13. Belanger, Jeff. *The World's Most Haunted Places: From the Secret Files of Ghostvillage.com*. New York: Career Press, 2004. ISBN 1-56414-764-9
14. Garber, Marjorie B. *Profiling Shakespeare*. Florence, Ky.: Routledge, 2008. ISBN 0-415-96446-6
15. Ogden pp.181,182,227
16. Donald, David Herbert. *Lincoln*. New York: Simon and Schuster, 1995. ISBN 0-684-80846-3